

Versie 23 10 2023

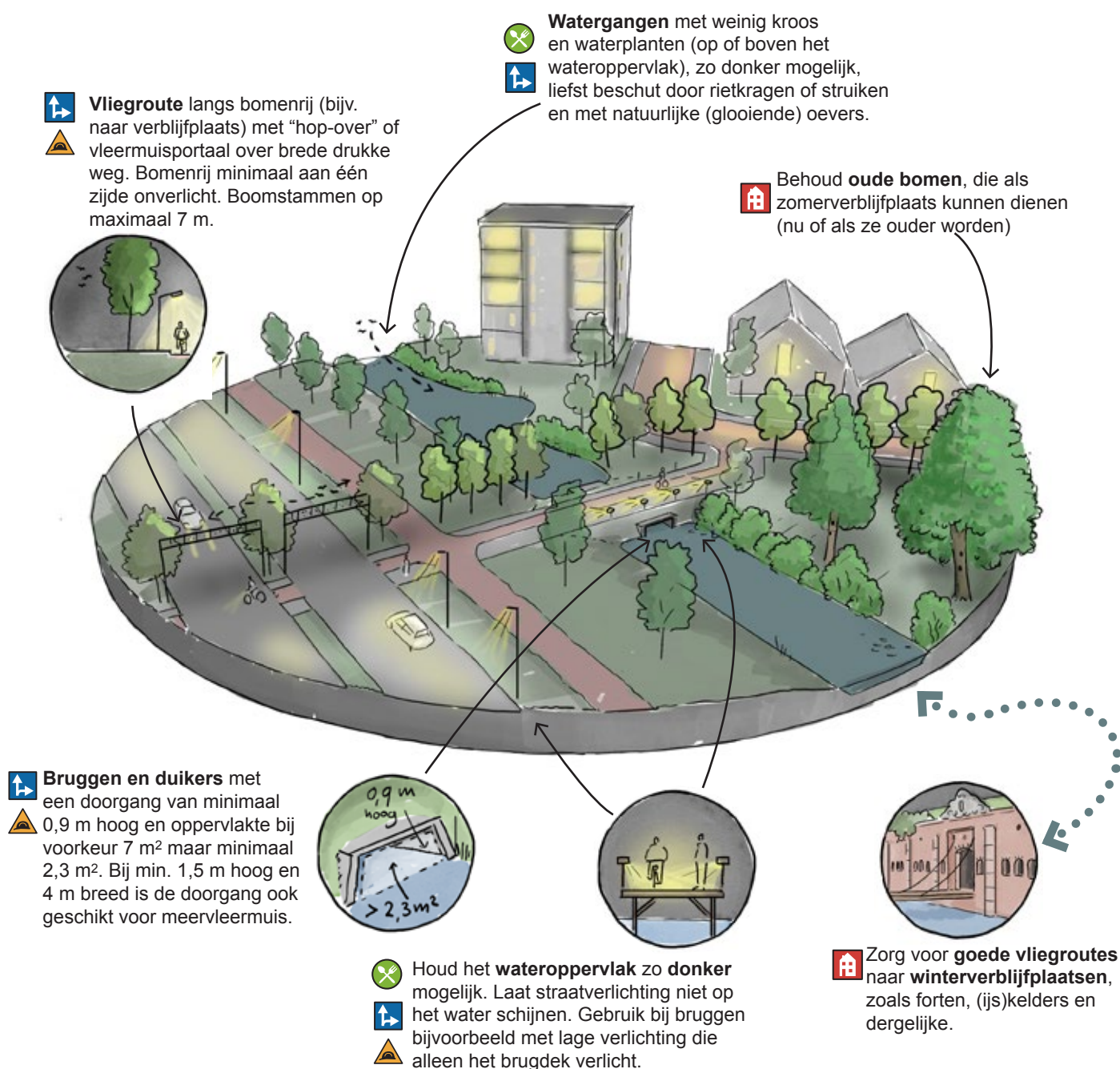
Watervleermuis

Myotis daubentonii

groen (blauwe-)
routes

De donkere stad is het domein van de lichtmijdende watervleermuis. Deze boombewoner vangt 's nachts vliegen en muggen boven grachten, vaarten en plassen. Via donkere lanen en watergangen, vliegt hij vele kilometers per nacht, van bossen rond de stad tot diep in het centrum.

Verblijfplaats

Voedsel

Verbinding

Variatie

Veiligheid

Watervleermuis

Myotis daubentonii

groen (blauwe-)
routes

Verblijfplaatsen

Zomerverblijfplaatsen

Minimaal 70 volgroeide bomen met spechtengaten (bij voorkeur zomereik of beuk). Daarnaast ook wel bovengrondse ruimten, zoals zolders van monumentale gebouwen en boomholtes.

Winterverblijfplaatsen

Vorstvrije, vochtige ondergrondse ruimten, zoals forten, (ijs)kelders, onderaardse kalksteengroeven en dergelijke, die toegankelijk zijn voor vleermuizen.

Voedsel

Watervleermuizen eten insecten, die ze vooral vlak boven het wateroppervlak vangen. Een kolonie vleermuizen heeft 20 hectare geschikt foerageergebied nodig, bestaande uit:

- Beschut oppervlaktewater, met weinig kroos en waterplanten (op of boven het wateroppervlak), zoals sloten, (park)vijvers, smalle vaarten, en dergelijke.
- Onverlichte bomenlanen van inheemse bomen. Bomenlanen met verlichting aan één zijde en de andere zijde onverlicht, kunnen ook voldoen, maar zijn onder minder (weers)omstandigheden geschikt.
- Onverlicht open bos, zoals parkbos.

Uitgaande van lijnvormig een gemiddelde breedte van 10 m gaat dit om een lengte van 20 km.

Verbinding

Verbinding tussen verblijfplaatsen en foerageergebied en tussen verblijfplaatsen onderling (bijvoorbeeld zomer- en winterverblijfplaatsen) bestaan uit lijnvormige elementen zoals:

- Beschutte watergangen (sloten, vaarten, grachten).
- Onverlichte bomenlanen of bomenrijen (plantafstand maximaal 7 m, hoogte minimaal 5 m, kroondoorsnede minimaal 3 m).
- Houtwallen, houtsingels en hoge hagen.

- Onderbrekingen in de verbindingen zijn maximaal 30 m per 200m vliegroute open (niet bebouwd) en onverlicht.

Variatie

Een zo gevarieerd mogelijk aanbod van foerageerplekken, waarbij het grootste deel uit oppervlaktewateren bestaat. Variatie in waterkwaliteit en waterdiepte.

Veiligheid

Geen direct lichtschijnsel (zoals van straatlantaarns) op:

- Verblijfplaatsen.
- Verbindingsroutes.
- Foerageergebied.

Bomenlanen, bomenrijen, houtwallen en dergelijke bij voorkeur onverlicht, maar met minimaal één onverlichte zijde.

Kruisingen van verbindingsroutes of foerageroutes met drukke wegen:

- Kruisingen van watergangen met drukke wegen: maak een voldoende grote onderdoorgang (zie onder verbinding).
- Kruisingen van routes over land met drukke wegen: voorziet deze van een "hop-over".
- Ook verkeerstunnels onder wegen zijn geschikt, mits deze een voldoende donker deel hebben.

In winterverblijven vormen bosmuizen en verwilderde huiskatten een gevaar voor overwinterende vleermuizen.

Meer informatie

- Informatie over hop-overs: *Wegpassages van vleermuizen* (J. Schut en anderen (2011), verder ook *Met vleermuizen overweg* (H. Limpens & P. Twisk, 2004) en de Leidraad faunavoorzieningen bij Infrastructuur (2021).

Variatie en verbinding

Vliegroutes langs bomen: plantafstand maximaal 7 m, hoogte minimaal 5 m, kroondoorsnede minimaal 3 m

Zo gevarieerd mogelijk foerageergebied: breder water, smaller water, verschillende oriëntatie (noord-zuid, oost-west, enz.). Ook variatie in waterdiepte en waterkwaliteit.

Bij kruisingen van watergangen met wegen bruggen of duikers gebruiken, met een onderdoorgang van minimaal 90 cm hoog en een oppervlakte van 2,4 m² (bij 90 cm hoogte is breedte dan 2,67 m). Optimaal is 7 m². Meervleermuis kan meeliften als de hoogte minimaal 1,5 m is en de breedte 4 m.